

Sygn. akt II AKa 366/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący SSA – Marzanna A. Piekarska-Drażek (spr.)

Sędziowie: SA – Zbigniew Kapiński

SO (del.) – Paweł Dobosz

Protokolant: – Adriana Hyjek

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej-Tomali

po rozpoznaniu dnia 7 lipca 2021 r. w W.

sprawy M. M. (1), urodzonego (...) w W., syna S. i T. z d. J.

oskarżonego o czyn z art. 258 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., art. 53 ust. 2 ustawy z dn. 29.05.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 55 ust. 3 ustawy z dn. 29.05.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 56 ust. 3 ustawy z dn. 29.05.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 3 sierpnia 2020 r. sygn. akt VIII K 4/20

1. utrzymuje w mocy wyrok w części dotyczącej oskarżonego M. M. (1);

1. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę w kwocie 18.400,00 (osiemnaście tysięcy czterysta) złotych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 366/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. **CZĘŚĆ WSTĘPNA**

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 sierpnia 2020 r., sygn. akt VIII K 4/20 w sprawie M. M. (1) i innych, skazujący za przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i inne

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego M. M. (1)

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia – art. 387 § 2 k.p.k.	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**2.1. Ustalenie faktów**

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty	
1. 1. 1.	Zarzut naruszenia art. 387 § 2 k.p.k. wyrażający się w uznaniu: sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie zarzuconych mu w akcie oskarżenia czynów pomimo, że okoliczności przestępstwa budzą wątpliwości dotyczące przestępstwa zarzucanego oskarżonemu aktem oskarżenia i odnoszą się do realizacji wszystkich niezbędnych znamion tego czynu, a w konsekwencji jego kwalifikacji prawnej, rodzaju i stopnia zawinienia, skutku przestępnego działania, rozmiaru wyrządzonej szkody, które mają wpływ na kształt i rozmiar odpowiedzialności karnej strony.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutów za zasadne lub niezasadne.		
Zarzut naruszenia art. 387 § 2 k.p.k. jest oczywiście bezzasadny, skoro obrońca nie przedstawia żadnych argumentów za twierdzeniem,		

jakoby okoliczności przestępstwa budziły wątpliwości. Twierdzenie takie jest gołosłowne, ponieważ Sąd I instancji prawidłowo ustalił znamiona i kwalifikację prawną przestępstw, formę i stopień winy, rozmiar szkody oraz właściwie uzasadnił wymierzone – zaproponowane przez oskarżonego kary i środki karne. Okoliczności przestępstw zostały wyjaśnione i udowodnione ponad wszelką wątpliwość za pomocą dowodów bezpośrednich w postaci przyznania się i wyjaśnień M. M. (1), G. P. (1) i szeregu innych sprawców: M. P., M. T. (1), A. S., M. K. i innych.

Wyrok jest prawidłowy.

Obrońca powtarza w uzasadnieniu apelacji, lakonicznym i ogólnikowym, że okoliczności popełnienia przestępstwa „budzą wyraźne wątpliwości”. Zalicza do nich: rzekomą wątpliwość co do zawartości substancji odurzających, ich „czystości”. Skarżący w tej kwestii posługuje się jedynie poglądami, tyleż ogólnymi, co potocznymi, o tym, że „niższa zawartość konkretnej substancji wpływa na działanie związku chemicznego ... właściwości odurzające”. Powyższe, według skarżącego, odnosi się do czynów zarzuconych oskarżonemu w pkt VIII, X, XI, XII. Trudno zrozumieć, jak oznaczenie składu chemicznego substancji odurzających ma się do zarzutu VIII: udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem było też dokonywanie kradzieży z włamaniem, pewne jest natomiast, że w odniesieniu do pozostałych przestępstw, tzw. narkotykowych sugestia o niezbadaniu „czystości” takich substancji, jest nieskuteczna. Wprawdzie większości środków

psychoaktywnych wymienionych w zarzutach oskarżonych nie można było zabezpieczyć, ale żaden z trzech skazanych tym wyrokiem sprawców oraz innych współpracujących w śledztwie sprawców, bardzo doświadczonych w wytwarzaniu i obrocie narkotykami, a także szereg świadków, nie miało najmniejszych wątpliwości co do rodzaju i ilości narkotyków. Funkcjonowali od lat na rynku narkotykowym i doskonale odróżniali rodzaje i klasy „czystości”, skład i działanie tych środków. Według takich kategorii gatunków i tzw. czystości narkotyków dokonywali zabronionych transakcji. Wynika to wprost z ich wyjaśnień i zeznań, od których stroni apelujący. M. M. (1), wielokrotnie w swoich wyjaśnieniach, np. z dnia z 16 września 2014 r., przyznając się do handlu narkotykami i szeroko opisując swój udział we wszystkich przypisanych przestępstwach, używał takich określeń: „marihuana z najwyższej półki”, „super świetna”. W dniu 17 września 2014 r. przyznał, że sam „wciągał” kokainę.

Przesłuchiwany 30 września 2014 r. opisywał, m. in. jak odbierał narkotyki przy myjni naprzeciwko F. W., określając je: „to amnazja, supermarihuana z Holandii”.

22 października 2014 r. wyjaśniając o handlu z Wietnamczykami, wskazał na cenę 1 kg marihuany za 15 tys. zł: „przekazałem mu próbkę ... podpasowała mu ta marihuana”.

3 listopada 2014 r. wyjaśnił, że za amnazję – marihuanę wysokiej jakości – płacono 21 – 22 tys. zł za 1 kg, zaś za inną 14 – 15 tys. złotych. M. M. (1) wyjaśnił też, że osobiście przekazywał S. marihuanę,

„później pojechaliśmy do Holandii po narkotyki”.

12 marca 2015 r. oskarżony wskazywał zdjęcia współsprawców, zaś o G. P. (1) wyjaśnił m. in.: „G. mówił, że będzie miał najlepszą kokainę w W.”.

1 czerwca 2015 r. wskazał na G. P., że dostarczał (...) ciekły półprodukt do wytwarzania amfetaminy.

28 listopada 2016 r. wyjaśniał o handlu narkotykami z D. S..

Powyższe wskazuje, że same choćby wyjaśnienia M. M. (1), wielokrotnie opisującego udział we wszystkich przypisanych mu przestępstwach, nie pozostawiają wątpliwości, że w pełni świadomie uczestniczył w wytwarzaniu, przemyśle i obrocie dużymi ilościami różnych narkotyków. Sprawcy doskonale orientowali się w ich gatunkach, zawartości, „czystości” i sile działania, co nieodzownie wiązało się z ceną danych narkotyków.

Wyjaśnienia o zbieżnej treści złożyli także G. P. (1), który od grudnia 2011 r. do 11 marca 2014 r. kierował zorganizowaną grupą przestępczą oraz A. M. (1), skazany za udział w obrocie amfetaminą, kokainą, marihuaną i mefedronem. Wszyscy trzech oskarżeni wyjaśnili wszelkie okoliczności działalności przestępczej, nie pozostawiając wątpliwości, co do ich orientacji w rynku narkotykowym i zdolności oceny gatunków i zawartości takich środków.

Rzekome wątpliwości apelującego w tym zakresie rozwiewa też szereg innych dowodów, w tym przeprowadzona z powodzeniem akcja Policji: zakup kontrolowany (ustawa o Policji), dokonany w

dniach 29 stycznia i 21 lutego 2014 r. oraz wcześniejsze – 14 listopada 2013 r. – zatrzymanie G. P. i M. T. w samochodzie, w którym znaleziono prawie 100g kokainy od A. M.. W toku oględzin magazynu w D. zabezpieczono część naczyń, kwas siarkowy i amfetaminę, pozostałe po jej produkcji. W magazynie tym oskarżony i inni skazani przechowywali też chemikalia skradzione w grudniu 2013 r. w B. (IX a/o). Narkotyki zabezpieczone w tych akcjach były badane przez biegłych chemików i ich opinie sądowe nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do zawartości zakazanych substancji.

Istotnym dowodem były też zeznania świadków anonimowych i innych osób, eksperymenty procesowe (wizje lokalne), okazania osób i rzeczy. Dowody te zostały rozważone przez Sąd Okręgowy i nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do winy oskarżonego.

Zarzut obrońcy o wątpliwościach co do składu narkotyków jest więc całkowicie oderwany od wyników postępowania dowodowego.

Apelacja nie dotyczy ani jednego dowodu. Jest zbiorem ogólników, sugestii i eufemizmów, typu: „wszelkie okoliczności”, „wyraźne wątpliwości”, „istotne informacje”, „wszelkie przesłanki”.

Określenia te nie znalazły żadnego rozwinięcia w apelacji, ani odwołania się do dowodów, czy ich braku. Nie sposób zatem ponawiać prawidłowych ustaleń i ocen Sądu I instancji, które zawarte są w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Sąd Apelacyjny nie stwierdził też żadnych uchybień w procedurze przyjęcia i uwzględnienia wniosku

oskarżonego M. M. (1) o dobrowolne poddanie się karze (również w sprawie G. P. i A. M.).

Wniosek ten, podobnie jak sama decyzja o współpracy części oskarżonych (akt oskarżenia obejmował 9 osób), były podjęte w warunkach pełnej swobody decyzyjnej i rozważenia korzyści procesowych, co wynika z zapisu protokołów przesłuchań w czasie śledztwa i na rozprawie (rozprawa 20 lipca 2020 r., załącznik tom II).

M. M. (1) został zatrzymany 28 marca 2014 r. i po początkowej odmowie składania wyjaśnień (marzec, kwiecień 2013 r.), od 15 września 2014 r., aż do rozprawy 20 lipca 2020 r., składał wyjaśnienia obciążające jego i wiele innych osób, w zakresie wszystkich przypisanych mu przestępstw, jak też innych czynów, jak np. w przesłuchaniu z 17 stycznia 2017 r. kiedy ujawnił informacje o współpracującym z grupą przestępczą policjancie z Komisariatu Policji w W. przy ul. (...): „mój szwagier P.B. ... pracował w policji ...”, który miał dokonać podmiany heroiny zarekwirowanej przez policję: „heroina była od A. bardzo dobrej jakości”. Nie ulega wątpliwości, że w ciągu prawie 6 lat postępowania oskarżony realizował obietnicę wyjawienia wszelakich okoliczności przestępstw, wobec czego wniesiona apelacja jest działaniem sprzecznym z tą linią, zmierzającym wyłącznie do przedłużenia postępowania i opóźnienia wprowadzenia wykonania kar. W sytuacji, gdy zatrzymani wcześniej G. P. i A. M. oraz wielu innych członków grupy przestępczej i uczestników handlu narkotykami ujawniło działalność przestępczą grupy w taki sposób, że skorzystali z procedury tzw.

małych świadków koronnych z art. 60 § 4 k.k., M. M. zmierzał świadomie do zminimalizowania kar w zwykłym trybie, złożył dobrowolny wniosek o łagodne kary, a jego postawa została uwzględniona. Nie dostarczył dowodów nowych, odkrywczych, ale potwierdził wiarygodność wyjaśnień innych sprawców. Protokół przesłuchania z dnia 15 września 2014 r. rozpoczyna oświadczenie M. M.: „zgłosiłem przez mojego obrońcę, że będę składał wyjaśnienia” (tom II). Oskarżony wielokrotnie w śledztwie zaznaczał też, w pełni świadomie, że nie życzy sobie obecności swojego obrońcy w konkretnych przesłuchaniach czy eksperymentach w terenie. Oskarżony złożył obszernie, szczegółowe wyjaśnienia, logiczne, osadzone w realiach czasu, miejsc i osób. Wyjaśnienia te były weryfikowane w oparciu o wyjaśnienia współsprawców, konfrontacje i bardzo duży zbiór dowodów osobowych, rzeczowych i badawczych.

Dowody te, łącznie, potwierdzają bez wątpienia, że jest on sprawcą przypisanych mu przestępstw.

M. M., podobnie jak G. P. i A. M. byli konsekwentni w swojej postawie procesowej, złożyli przed rozprawą wnioski o dobrowolne poddanie się karom i podtrzymali je przed Sądem.

Na rozprawie w dniu 20 lipca 2020 r. (k. 139) M. M. oświadczył: „przyznaję się, podtrzymuję wniosek o dobrowolne poddanie się karze” (wniosek z k. 97). Potwierdził wszystkie wyjaśnienia z okresu współpracy z prokuraturą. Prokurator zażądał wyższej kwoty stawki dziennej grzywny, na co oskarżony przystał. Należy też

zaznaczyć, że oskarżony korzystał w ciągu całego postępowania z pomocy prawnej obrońcy, którego sam ustanowił. Obrońca ten był aktywny w doprowadzeniu do realizacji wniosku o dobrowolne poddanie się karze, stąd zarzut o naruszeniu procedury z tym związanej jest niezrozumiały.

Sąd Okręgowy wydał w pełni uzasadnione postanowienia, w trybie art. 387 § 2 i 5 k.p.k., o uwzględnieniu wniosku stron o wydanie wyroku skazującego, na uzgodnionych warunkach, słusznie uznając, że okoliczności przestępstw i wina oskarżonego nie budzą żadnych wątpliwości, a cele postępowania przeprowadzonego w tej procedurze zostaną osiągnięte. Prawidłowo też zaliczono dowody, które potwierdziły winę oskarżonego. Taki stan sprawy potwierdza też Sąd odwoławczy.

Sprawstwo i wina M. M. (1) są niewątpliwe, a niejasne dywagacje obrońcy na temat „kształtu i rozmiaru odpowiedzialności”, są gołosłowne w świetle tak oczywistych dowodów, dostarczonych choćby przez samego oskarżonego. Należy przy tym zauważyć, że korzystając z instytucji dobrowolnego poddania się karze, oskarżony wyjednał bardzo korzystny ich wymiar, możliwy do uzyskania jedynie w warunkach szczerzej współpracy w wyjaśnieniu wszelkich okoliczności działalności przestępczej.

Z powyższych względów zarzutu apelacyjnego obrońcy oskarżonego M. M. (1) nie uwzględniono.

Wniosek

O uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Powody utrzymania w mocy zaskarżonego wyroku są oczywiste, w sytuacji, gdy nie doszło do naruszeń proceduralnych zarzucanych przez obrońcę oskarżonego, w szczególności z art. 387 § 2 k.p.k., ani żadnych innych, które należałoby uwzględnić z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
Sąd Apelacyjny utrzymał w całości w mocy wyrok Sądu Okręgowego, w którym Sąd I instancji orzekł: 10. M. M. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt VIII a/o i za ten czyn na mocy art. 258 § 1	

k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

11. M. M. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt IX a/o i za ten czyn na podstawie art. 279 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

12. M. M. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt X a/o i za ten czyn na podstawie art. 53 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 kk i art. 33 § 1 i 2 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 200 (dwieście) zł, na mocy art. 45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) zł, na mocy art. 70 ust.4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł nawiązkę w wysokości 1.000 (tysiąca) zł na cel społeczny związany z przeciwdziałaniem narkomanii tj. na Stowarzyszenie (...);

13. M. M. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt XI a/o i za ten czyn na podstawie art. 55 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 kk i art. 33 § 1 i 2 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 200 (dwieście) zł, na mocy art. 45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 100.000 (stu tysięcy) zł, na mocy art. 70 ust.4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł nawiązkę w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) zł na cel społeczny związany z przeciwdziałaniem narkomanii tj. na Stowarzyszenie (...);

14. M. M. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt XII a/o i za ten czyn na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 kk i art. 33 § 1 i 2 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 200 (dwieście) zł, na mocy art. 45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 50.000 (pięćdziesięciu tysięcy) zł, na mocy art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł nawiązkę w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) zł na

cel społeczny związany z przeciwdziałaniem narkomanii tj. na Stowarzyszenie (...); 15. M. M. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt XIII a/o i za ten czyn na podstawie art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270 § 1 kk skazał go, a na podstawie art. 270 § 1 kk w zw. 19 § 1 kk i art. 33 § 1 i 2 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; 16. na mocy art. 85 § 1 k.k., 86 § 1 i 2 k.k. wymierzył M. M. (1) karę łączną pozbawienia wolności w wysokości 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 450 (czterystu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 200 (dwieście) zł; 17. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec M. M. (1) kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. 06 kwietnia 2014 r. - 19 grudnia 2014 r.;	
Zwiąźle o powodach utrzymania w mocy.	
Oczywista bezzasadność zarzutu naruszenia art. 387 § 2 k.k. przesądziła o takiej samej ocenie wniosku apelacyjnego, o czym jest mowa w pkt 3 niniejszego uzasadnienia. Sąd Okręgowy przeprowadził dowody, w tym wyjaśnienia oskarżonych, w świetle których wina i okoliczności przestępstw zostały wszechstronnie wyjaśnione.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąźle o powodach zmiany.	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	

		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u>		

Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
M. M. (1)	Pkt II wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 7 lipca 2021 r., sygn. akt II AKa 366/20	Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k. zasądzono od oskarżonego M. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w jego sprawie, w tym opłatę w kwocie 18.400 złotych, obliczoną na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 5 i art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 poz. 223 ze zm.). Sąd Apelacyjny uznał, że w sytuacji życiowej oskarżonego i finansowej nie zachodzą przeszkody do pokrycia kosztów za postępowanie odwoławcze. M. M. jest młodym 38 – letnim, zdrowym i zaradnym mężczyzną. W przesłuchaniu w dniu 7 kwietnia 2014 r. oświadczył, że zarabia 7 tys. zł. Oskarżony ponadto czerpał znaczne dochody w ciągu ponad 2 – letniego okresu przemytu i obrotu dużymi ilościami różnorodnych narkotyków. Oznacza to, że jego dochody pozwalają na zapłatę kosztów sądowych (strona nie wniosła o zwolnienie). Nie zachodziły zatem żadne warunki do zwolnienia skarżącego od kosztów postępowania apelacyjnego, których główną część stanowi opłata sądowa (18.400 zł).

7. PODPIS

Marzanna A. Piekarska-Drażek

Zbigniew Kapiński Paweł Dobosz

<u>1.3</u> <u>Granice</u> <u>zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca M. M. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 sierpnia 2020 r., sygn. akt VIII K 4/20 w sprawie M. M. (1) i innych, skazujący za przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i inne		
<u>1.3.1</u> <u>Kierunek i zakres</u> <u>zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia – art. 387 § 2 k.p.k.	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana